■КОЛЕГІЯ МІНІСТЕРСТВА

ЯК ПРИКЛАД ВІДПОВІДАЛЬНОГО Й ТВОРЧОГО ПІДХОДУ

Навряд чи хто заперечить, що якість вищої освіти в країні багато в чому визначає стан її економіки та культури, а відтак і її місце серед інших країн. Існує й зворотний зв'язок, тобто якість ставлення в державі до освіти визначає стан останньої, здатність її готувати для суспільства свідомих своєї соціальної ролі громадян, здатних засвоювати, берегти й примножувати досвід попередніх поколінь та відчувати відповідальність перед майбутніми.

Далеко не перші місця України сьогодні в різних світових та європейських рейтингах свідчать про те, що далеко не все гаразд у нас і з якістю освіти, і зі ставленням до неї держави та суспільства. Плідну спробу розібратися в причинах цього зробив міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко у доповіді, яку виголосив нещодавно на підсумковій колегії МОН України.

Нагадавши про формування в Європі загального освітнього й наукового простору, розробку єдиних критеріїв та стандартів, міністр наголосив, що сьогодні як ніколи ще проблема якості освіти має непересічне значення. У зв'язку з цим, попри певні позитивні результати й розвивальний поступ вітчизняної вищої школи, вона потребує подальшого вдосконалення. Зокрема, вступна кампанія — забезпечення її відкритості й прозорості, високого рівня інформованості абітурієнтів про навчальний заклад та правила прийому, пільгові кредити на навчання тощо. Вказав міністр і навчальні заклади, в яких були помічені грубі порушення на різних її етапах. До речі, як приклад відповідального й творчого підходу до організації вступної кампанії поряд зі столичним «КПІ», Києво-Могилянською академією, Львівським національним університетом ім. Франка був названий і Сумський державний університет.

Взагалі в Україні підготовку фахівців з вищою освітою здійснюють 920 навчальних заклади усіх рівнів акредитації та форм власності. Далеко не всі з них, як зазначив міністр, відповідають вимогам якісної освіти. Зокрема, чимало претензій до відомчих, підпорядкованих 28 міністерствам і відомствам, що заважає відпрацювати нову парадигму взаємовідносин навчальних закладів як з роботодавцями, так і системою вищої освіти держави (заради застосування єдиних підходів до організації навчального процесу). Вихід бачиться в підпорядкуванні відомчих вишів у підпорядкування МОН, але «господарі» їхні проти, хоча й не спроможні надавати «своїм» закладам належної підтримки. Неабиякою проблемою названо в доповіді існування чималої кількості закладів з високим статусом, якому не відповідає якість освітніх послуг, що там надаються. На часі, попередив міністр, нові критерії поділу вищих навчальних закладів. Зокрема, на університети дослідницькі (підготовка магістрів і докторів наук, фундаментальні й прикладні дослідження на міжнародному рівні), корпоративні (крім підготовки фахівців, проведення наукових досліджень на загальнонаціональному та регіональному рівнях) та професійні регіональні (підготовка бакалаврів і магістрів з незначної кількості спеціальностей та проведення наукових досліджень з деяких галузей).

Не оминув доповідач і проблему структурно відокремлених підрозділів, про незадовільну роботу яких йдеться вже не перший рік. Здатність поставити загальнонаціональні інтереси вище власних, безперечно, вимагає неабиякої волі та рішучості. Поки що небагатьом це вдається — самостійно скоротити відокремлені підрозділи, існування яких, попри прибутковість, не є доцільним. І знову як на позитивний приклад міністр вказав на Сумський державний університет, де свідомо пішли саме на такі скорочення.

Болючим назване в доповіді питання надання вищим навчальним закладам статусу національного. Таких — 87, і далеко не всі з них забезпечують якісну освіту, що практично нівелює це почесне звання й створює додаткове навантаження на державний бюджет. Тому розглядається низка пропозицій, аби виправити становище. Наприклад, надавати цей статус лише на певний термін, розробити механізм позбавлення цього статусу в разі невідповідності певним вимогам тощо.

Йшлося в доповіді й про те, що адаптація до європейського освітнього простору є стратегічним курсом національної вищої освіти. При цьому чимало фактів, роздумів та прогнозів присвячувалося впровадженню положень Болонського процесу в систему вищої освіти України, а також необхідності інформатизації освіти, оновлення напрямів, спеціальностей, класифікацій. Відтак зростає значення науково-методичного забезпечення навчального процесу, ролі бібліотек. Як позитивну відзначив міністр роботу бібліотек таких провідних вишів, як Харківський та Київський національні університети, а також і бібліотеки Сумського державного університету.

На цій колегії, до речі, був оприлюднений загальний рейтинг усіх вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації за результатами діяльності 2006 року. Читачам, безсумнівно, буде цікаво, як порівняно з іншими виглядають університети Сумщини. Так-от, Українська академія банківської справи займає 16-те місце серед 30 однопрофільних ВНЗ; Глухівський державний педагогічний університет ім. С. Сергеєва-Ценського — 21 місце, а Сумський державний педагогічний університет ім. А. Макаренка знаходиться на 29 місце серед 34. Сумський національний аграрний університет — на 21-му з 22-х.

Одна з найбільш високорейтингових груп, безперечно, класичні університети, яких в Україні — 24. Сумський державний університет, який також має статус класичного, посідає особливе 13 місце, пропустивши вперед такі світила вітчизняної науки та освіти, як Національний університет ім. Т. Шевченка, Києво-Могилянська академія, Харківський національний університет ім. В. Каразіна, Львівський національний університет ім. І. Франка, інші. Забобонні люди, як відомо, не дуже шанують це число (хоча є й такі, хто вважає його щасливим). Керівництву СумДУ також не дуже до вподоби це число, але не з причини його забобонності (для науки не є фактом ні позитивна, ні негативна його характеристика), а тому, що прагне бачити університет у першій десятці провідних вищих навчальних закладів України. Завдання не з простих, але цілком реальне.

■ВИДАВНИЧІ ПРОЕКТИ ПРОФЕСОРА МЕЛЬНИКА

МІЖНАРОДНОГО РІВНЯ КНИГА

У СумДУ на міжнародному семінарі відбулася презентація першого свого роду міжнародного підручника з нової наукової дисципліни «Соціально-економічний потенціал стійкого розвитку», серед авторів якого вчені з 15 країн: Австралії, Білорусі, Бельгії, Німеччини, Канади, Нідерландів, України, Швейцарії, Японії та ін.

Книга створена під науковою редакцією професорів Л. Г. Мельника (Україна) та Л. Хенса (Бельгія), складається з п'яти частин. Фактично у ній ідеться про необхідність управління стану складеного системного цілого (людина — природа —суспільство), обумовленого рівнями гомеостазу трьох ключових систем: організму людини, біосфери та економіки. У підручнику розглядаються теоретичні положення й методи практичної реалізації, які можуть бути мобілізовані для створення реальних передумов стійкого розвитку.

Переклад англомовних матеріалів, редагування книги й підготовка до її друку виконані викладачами, аспірантами та студентами СумДУ. Вона високо оцінена послом Бельгії М. Вінком: «Це єдина книга в Європі подібного роду, підручник нового покоління, своєрідний гібрид наукової монографії (за інноваційністю викладених проблем) та навчального матеріалу (за доступністю)». Планується її розповсюдження в СНД. «Крім того, планується видати англомовну версію для поширення такого унікального підручника в західних країнах», — говорить професор Мельник.

За відгуками, підручник легко читається, складається враження, що над виданням працювала одна людина. Насправді ж докладено титанічних зусиль багатьма людьми, аби видати книгу зі 1125 сторінок лише за півроку. Тираж міжнародного підручника — близько тисячі примірників.

Генеральним спонсором проекту виступило правління Фландрії за підтримки Вільного Брюссельського університету, Центру економічних досліджень (м. Суми) та Сумського державного університету.

А ТИ ГОТОВИЙ ДО СПІВПРАЦІ З ПОЛЬЩЕЮ?

З 15 до 20 березня дев'ять викладачів та студентів СумДУ брали участь у молодіжному українсько-польському проекті «Будь готовий!», спрямованого проти безробіття серед молоді наших країн.

Початок співпраці закладено ще в серпні 2006 року, коли укладений договір між нашим навчальним закладом і Вармінсько-Мазурським університетом в Ольштині. Уже в листопаді спільними зусиллями гуманітарних факультетів був організований «круглий стіл» на тему «Вдосконалення системи контролю якості вищої освіти і Болонський процес», що проходив на базі СумДУ. Не гаючи часу, одразу після візиту гостей ми подали заявку на грант для участі у спільному проекті «Будь готовий!». У грудні отримали підтвердження та почали працювати.

Спеціально створена з викладачів робоча група (Олексій Матюшенко, координатор проекту з українського боку, Віталій Дорда, Олена Бока, Марина Герман, а також студенти Ганна Хворост, Анна Гема, Ганна Сідриста, Анна Пекалєва, Олеся Єгорова) провела анкетування серед студентів старших курсів, випускників, аби з'ясувати, коли та за яких обставин вони почали шукати роботу, з якими перешкодами на своєму шляху мали справу, коли влаштовувалися на роботу. Крім того, дізнавалися, яким чином держава забезпечує робочі місця для молоді, що про це говорить законодавство України. А ще — про діяльність відділу практики нашого університету, про укладання цільового договору, аби поділитися цим з польськими колегами.

І от нарешті пакуємо валізи. До Польщі! А там привітно зустрічає нас

земляк із Сум Микола Ващенко, який навчається саме у Вармінсько-Мазурському університеті. Втомлені дорогою, все ж вимагаємо екскурсії по місту. Сповнені вражень, повертаємося до готелю і готуємося до інтеграційного вечора знайомств. Дівчата вирішують вразити польських друзів українським борщем, а ще привезли ми з собою справжній сумський коровай! І цим найбільше здивували: такого поляки дійсно ще не куштували.

Окрім обміну результатами наших пошуків (польська сторона мала аналогічне завдання) та знаходження компромісних рішень щодо подолання безробіття у наших державах, відбувалися ще так звані психологічні майстерні, де фахівці своєї справи навчали роботи в групі, як стати лідером, а також проводили майстерні з автопрезентації, тобто як зарекомендувати себе, з якого боку показати у тій чи іншій ситуації, зокрема під час інтерв'ю з майбутнім працедавцем тощо. Сподобалося всім. Мовних бар'єрів не існувало: робочою мовою була англійська, хоча під кінець ми пробували вже говорити й польською.

Обмінялися й підписаними договорами, які засвідчують подальшу співпрацю наших університетів на рівні усіх інститутів, факультетів та кафедр. Було досягнуто згоди щодо обміну публікаціями, науковими співробітниками, аспірантами та студентами. Тепер перебуваємо на стадії пошуку спільних тематик для здійснення досліджень у межах 7-ої рамкової Програми ЄС. Залишається налагодити тісні контакти між відповідними факультетами, кафедрами. Перші кроки уже зроблено з перекладачами, філологами англійської мови, журналістами, істориками, філософами. Тож усіх закликаємо до співпраці!

Олексій МАТЮШЕНКО,
викладач кафедри перекладу.

ПІД ГАСЛОМ ДРУЖБИ

Напередодні виборів студентського ректора відбулася конференція студентів СумДУ, на якій кандидати на цю посаду Андрій Савочка та Євгенія Саєнко оприлюднили свої передвиборні програми. Під час дебатів обидва кандидати наголосили на проблемах активізації та популяризації студентського самоврядування, залучення до роботи та співпраці якомога більшої кількості зацікавленого студентства. Розчарували низька явка старост і відсутність звіту студректора Антона Акулова за попередній рік.

Під час виборчих перегонів 21 березня обидва кандидати знайшли спільну мову. На відміну від політичних виборів, студентські в СумДУ пройшли під гаслом дружби, чесності та справедливості. **Студентським ректором став Андрій САВОЧКА, першим студентським проректором — Євгенія Саєнко.** Ми попросили новообраного відповісти на кілька запитань.

— Андрію, чому вирішив балотуватися на цю посаду?

— Три роки тому потрапив у сферу студентського самоврядування, з того часу не уявляю свого життя без громадської роботи. Маю багато ідей, бачу шляхи їх втілення...

— Твої загальні враження, а можливо, і зауваження по виборах?

— Одразу ж хочу наголосити на низькій явці: проголосувало 1045 осіб, що складає 17% усіх наших студентів. Утім, це деякий прогрес порівяно з минулим роком — явка 12%. Зауважень щодо організації виборчого процесу немає. На мою думку, вибори пройшли справді прозоро, спокійно, без інцидентів. Головним досягненням стало об'єднання обох команд претендентів для реалізації спільних планів.

— За яким принципом раніше відбувалися вибори студректора в нашому універі? Які зміни відбулися й чи дало це позитивний результат?

— Так, принцип виборів змінився. Раніше студректор обирався на загальній конференції старостами груп усіх факультетів, тепер же право голосу має кожен студент.

— Твоя оцінка роботи минулорічного студректора?

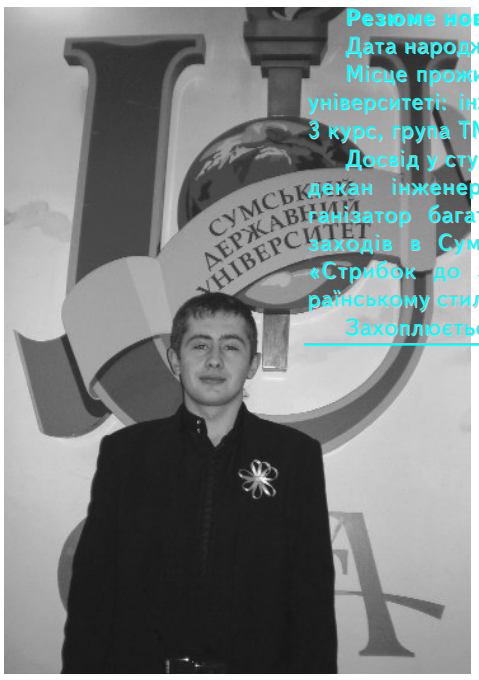

Резюме новообраного

Дата народження: 24.09.1986 р.

Місце проживання та прописка в університеті: інженерний факультет, 3 курс, група ТМ-41.

Досвід у студсамоврядуванні: студдекан інженерного факультету, організатор багатьох культурно-масових заходів в СумДУ («Дискотека 80-х», «Стрибок до зірок», дискотека в українському стилі).

Захоплюється громадською діяльністю.

— Негативна, бо дії не були злагодженими. Працювала не вся команда. Цього року для кожного члена студректорату встановимо випробувальний термін. Вирішив застосувати принцип ротації членів студректорату: залишати тільки ініціативних.

— Що збираєшся змінити?

— По-перше, залучити до співпраці студентів медичного факультету, які, на жаль, в минулому не були достатньо активні в органах самоврядування. Результати своєї діяльності будемо оприлюднювати, через «Резонанс» також. Розглядаємо пропозицію щодо створення університетського радіо тощо.

Аліна ЧЕЛЯДІНА,
Леся ФЕДЧЕНКО,
група ЖТ-62.

■ МИЛОСЕРДЯ

НЕИССЯКАЕМЫЙ ИСТОЧНИК ЖИЗНИ

Осиротевшие дети – бич нашего времени. Дома ребенка, детские дома, к сожалению, не пустуют. Ни в одной развивающейся стране нет столько сирот, как в Украине. Печальный факт.

В нашем университете обучается 24 студента-сироты. Помогать им — дело непростое. Гореть в полнакала при этом не получается: либо все еле-еле тлеет, не озаряя светом ни тебя, ни окружающих, либо вообще затухает.

Стремясь достучаться до сердец окружающих, профсоюзная организация студентов и волонтеры СумГУ провели двухэтапную акцию «Не будь равнодушным к судьбе сирот». Первым ее этапом было распространение марок среди студентов, преподавателей и сотрудников. С радостью сообщаю, что у многих любовь к ближнему и милосердие проявились сполна: собрана довольно приличная сумма, которая пойдет на помощь нашим студентам-сиротам, а также обучающимся на дому инвалидам.

Следующим шагом стала организация благотворительного концерта, на который были приглашены дети из детского дома. Первая его часть проходила под лозунгом «Давайте воевать за доброту». Что для цветка солнечный свет, а для рыбы — вода, то для участников концерта дела милосердия и сострадания. Во второй части — воспевалась любовь к родителям, которых мы должны ценить и беречь, иначе нам, черствым, не помнящим своего родства, грош цена.

Завершающая часть концерта никого не оставила равнодушным и заставила задуматься над другой стороной проблемы: почему женщины бросают детей? От жалости к себе или от страха перед новым, неизвестным поворотом в жизни? После стихотворений о женщине, подкинувшей в роддоме свой «ласковый комочек», и о малыше, просящем маму позволить быть с ней, а также песен «Колыбельная» и «Генералы песчаных карьеров» у всех присутствующих в зале глаза были «на мокром месте».

Завершился концерт призывом «источить из океана доброты хоть каплю помощи, которая станет для кого-то неиссякаемым источником в жизни» и песней «Этот мир придуман не нами».

Анна ЯКОВЛЕВА,
голова студпрофспілки.

ДОШКА ОГОЛОШЕНЬ СТУДПРОФКОМУ

*

Можна звертатися з приводу влаштування на роботу. Є вакансії менеджера по рекламі, веб-дизайнера, робота аніматорів в Алушті (з 15 червня по 15 вересня), мебельників, віконників

*

Триває підготовка до звітно-виборчої конференції нашої організації, яка відбудеться 24 квітня. Будь-який студент, якщо він член студентської профспілки СумДУ, може висунути свою кандидатуру на пост голови профспілки — 24 квітня

НОВЕ В ПЕНСІЙНОМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАУКОВЦІВ

З 1 січня 2007 року набрав чинності Закон України «Про внесення змін до закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» №190-V, підписаний Президентом України 22 вересня і опублікований 16 листопада 2006 року».

(Закінчення. Початок у попередньому числі «Резонансу»)

П'яте. Положення цієї статті поширюються також на пенсіонерів із числа наукових працівників, яким пенсія призначена до набрання чинності цим Законом (мова йде про всю 24-у статтю Закону).

Тобто ті пенсіонери, яким наукову пенсію призначено до 1 січня 2007 р., мають право скористатися усіма змінами до статті 24-ї Закону – зокрема, оптимізувати свою пенсію. Для цього їм слід особисто звернутися до відділення Пенсійного фонду із відповідною заявою.

Повернімося до новації Закону, згаданої першою, – «Для обчислення пенсії враховується заробітна плата наукового працівника за основним місцем роботи...».

Коментарі цієї новації деяких посадових осіб Пенсійного фонду – наприклад, начальника відділу спеціальних пенсій управління пенсійного забезпечення Пенсійного фонду України Світлани Погорєлової («Пенсійний кур'єр», № 43, № 44, жовтень 2006 р.), начальника головного управління Пенсійного фонду України у Києві Надії Вернигори («Голос України», № 22, лютий 2006 р.) та ін. – незбагненно зводяться до наступного: «Тобто з 01.01.2007 р. при обчисленні пенсії наукового працівника не враховуватиметься заробітна плата, отримана за сумісництвом».

Але ж у Законі мова йде про основне місце роботи, а не про основну посаду за цим місцем роботи (у ст. 48 Закону України «Про вищу освіту» приведено перелік саме основних посад науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів III – IV рівнів акредитації).

Оскільки для обчислення пенсії враховується заробітна плата наукового працівника за основним місцем роботи, то зрозумілим є неврахування заробітної плати, одержаної за сумісництвом поза ним, тобто за наукову роботу, виконану в інших (сторонніх) установах, організаціях. Якщо ж не враховуватиметься сумісництво і за основним місцем роботи (наукова чи науково-технічна робота, виконана не за основною, а за суміщуваною посадою), то такі дії Пенсійного фонду будуть протизаконними (до того ж це, безсумнівно, спричинить гальмування розвитку наукової роботи у вищих навчальних закладах III – IV рівнів акредитації).

Звернемося до чинного законодавства України. Щонайперше, такий підхід знаходиться у протиріччі із Законом України «Про вищу освіту», зокрема, з другою та третьою частинами його статті 47-ї, яка визначає статус науково-педагогічного працівника:

«Науково-педагогічні працівники – особи, які за основним місцем роботи у вищих навчальних закладах III – IV рівнів акредитації професійно займаються педагогічною діяльністю у поєднанні з науковою та науково-технічною діяльністю.

Наукова та науково-технічна діяльність науково-педагогічних працівників вищих навчальних закладів III – IV рівнів акредитації регулюється Законом України «Про наукову та науково-технічну діяльність».

Поєднання педагогічної діяльності з науковою та науково-технічною, то є основна відмінність між науково-педагогічними працівниками і педагогічними, яким, до речі, через відсутність цього поєднання, за їхню тільки педагогічну діяльність наукова пенсія не призначається. Слово поєднання – це синонім слова сумісництво. Закон України «Про вищу освіту» якраз і передбачає наукове сумісництво як обов'язкову складову частину роботи науково-педагогічного працівника.

Передбачено це і Законом України «Про наукову та науково-технічну діяльність», зокрема його статтею 16-ю – «Наукова і науково-технічна діяльність у системі вищої освіти»:

«Наукова і науково-технічна діяльність є невід'ємною складовою частиною навчального процесу вищих навчальних закладів III – IV рівнів акредитації.

Наукова і науково-технічна діяльність у системі вищої освіти здійснюється відповідно до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту» та цього Закону.

Таким чином, неврахування заробітної плати, одержаної науково-педагогічним працівником за сумісництвом (на суміщуваних посадах наукових працівників, повний перелік яких наведено у ст. 221 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність») при проведенні ним наукової чи науково-технічної діяльності за основним місцем роботи у вищих навчальних закладах III – IV рівнів акредитації, до складу заробітної плати, з якої обчислюється пенсія, суперечить чинному законодавству.

Саме так, ґрунтуючись на чинному законодавстві України, бачить цю проблему, яку штучно створюють посадовці Пенсійного фонду України, комітет профспілки працівників освіти і науки Сумського державного університету, який буде активно відстоювати викладені позиції, використовуючи для цього всі свої можливості.

При цьому доречно оприлюднити зважене бачення частини п'ятої статті 24-ї Закону «Про наукову та науково-технічну діяльність» директором Департаменту пенсійного забезпечення Міністерства праці та соціальної політики України Наталії Шамбір («Праця і зарплата», № 3, січень 2007 р.) «...з 1 січня 2007 р. для обчислення наукової пенсії заробітна плата враховується лише за основним місцем роботи».

Слід відзначити, що з тексту 24-ї статті Закону в його попередній редакції (№ 1316-IV від 20.11.2003 р.) вилучено наступну частину:

«Після призначення пенсії відповідно до цього Закону наукові (науково-педагогічні) працівники можуть працювати за строковим трудовим договором (контрактом) на підприємствах, в установах, організаціях усіх форм власності та займатися підприємницькою діяльністю».

Насамкінець про зміну щодо визначення права на пенсію відповідно до Закону України «Про наукову та науково-технічну діяльність», введену з 1 січня 2007 року Законом України «Про Державний бюджет України на 2007 рік», – його статтею 103 установлено, що пенсії, в тому числі за зазначеним Законом, призначаються лише за досягнення пенсійного віку, передбаченого ст. 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», тобто за досягнення чоловіками 60, а жінками – 55 років.

М. ОЛАДА,
заступник голови профкому.

Первоапрельские воспоминания о начале...

28 августа. Всех первокурсников собрали в актовом зале. Было очень весело. Вручили студенческие билеты, а затем под руководством декана хором заучивали название факультета и специальности. В конце провели розыгрыш (по номерам студенческих билетов) мест в общежитии и стипендий на первый семестр. Все места в общаге (правда, в одной комнате) выиграли 24 китайца, приехавшие учиться в наш университет.

6 сентября. Начали читать лекции. Ничего не понимаю.

7 сентября. Поняла. Оказывается, всю неделю сидела в аудитории другого факультета.

11 сентября. В принудительном порядке записывали нас в добровольное студенческое общество «ЗНАНИЕ-СИЛА». Собрали по 10 гривен, чтобы мы ЗНАЛИ, в чем наша СИЛА.

16 сентября. Занятия по гражданской обороне. Целый день в общежитии для иностранных студентов искали террористов.

12 сентября. Выдали список учебной литературы, которую надо купить. Когда принесла домой, отец закурил (с его-то здоровьем), а мама заплакала и поехала на рынок продавать свою шубу.

19 сентября. Сегодня в комнату приходили старшекурсники делиться опытом учебы и дали детальную характеристику каждому преподу. Потом оказалось, что мы, как первый курс, должны за эту консультацию платить — содержимым холодильника. Ну да ладно, завтра в универе пообедаю.

29 сентября. Прошел месяц учебы в университете. Как мы не ценили среднюю школу...

7 января. Давненько не писала!.. Сессия! И зачем я пропускала пары?..

Ольга САВОТЧЕНКО, *група ЖТ—61.*

P.S. Не из собственного дневника!

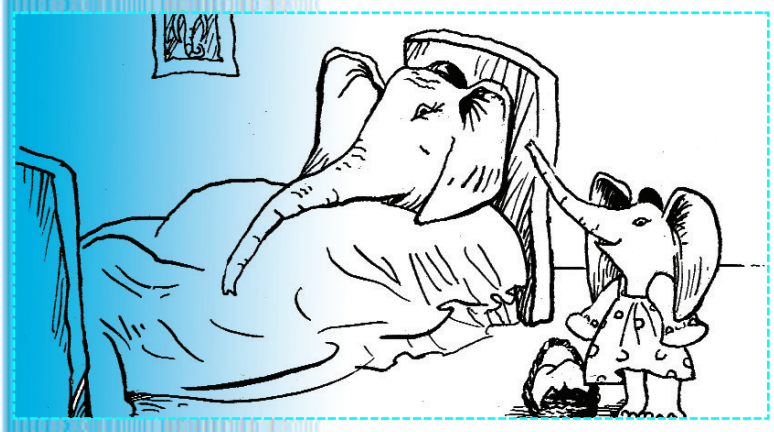

ЗВІДКИ ПЕРШОКВІТНЕВІ НОГИ РОСТУТЬ?

Що за день, коли і ти, й оточуючі тебе люди перебувають весь час у стривоженому очікуванні? Кожен боїться «пошитися в дурні», бо ж знає, що є дотепники, які тільки й мріють, щоб «розвести» когось так, аби той ладен був крізь землю провалитися... Звичайно ж це 1 квітня!

Різноманітні гіпотези про те, звідки виникла традиція святкувати День сміху або, як його ще називають, День Дурня, сходяться на тому, що традиція ця вкорінена в середньовічну європейську карнавально-балаганну культуру. Втім, приписують зародження цього свята і Давньому Риму, де в середині лютого, а зовсім не на початку квітня, святкувалося свято Дурних. Апулей вважав, що воно пов'язане зі святом на честь божества Сміху. Інші стверджують, що корені треба шукати ще в стародавній Індії, де 31 березня відзначали свято жартів. Ісландські саги свідчать, що звичай обдурювати 1 квітня був уведений богами на згадку про Скадею, доньку Тіаса.

Ще за однією версією, звичай жартувати 1 квітня пов'язаний з календарними зсувами традиції: до другої половини XVI століття європейський Новий рік починався в кінці березня, а зустріч його відбувалася 1 квітня. Пізніше, за наказом французького короля, початок року офіційно стали відзначати 1 січня, але багато підданих продовжували святкувати 1 квітня. Щоб зжити старі традиції, їх почали називати «першоквітневими дурнями», стало модним їх розігрувати й висміювати.

Історики й етнографи вважають, що святкування 1 квітня на просторах СНД – відгомін язичницького свята на честь приходу весни. Боячись старої зими, бажаючи її швидше спровадити, наші предки вдягали шкури звірів, носили маски, щоб вона не впізнала кривдників, спалювали з піснями й танцями її опудало, зустрічали красуню-весну.

За народними повір'ями, 1 квітня прокидається домовик, і тому потрібно всіляко дурити одне одного, щоб збити його з пантелику. А затвердилися першоквітневі розіграші на території СНД після того, як одного разу мешканці Петербурга рано-вранці були підняті з ліжок тривожним набатом, що зазвичай оповіщав про пожежу. Тривога виявилась хибною. Сумнівний жарт, але факт.

Відомо також, що за царювання Петра I трупа німецьких акторів обдурила цього дня й публіку, й государя, виставивши на сцені замість п'єси транспарант із написом «Перше квітня». Петро не розсердився, а лише сказав, виходячи з театру: «Примха комедіантів».

Пізніше в багатьох творах письменників і поетів кінця XVII століття з'являлися рядки про першоквітневі розіграші. Наприклад, Пушкін написав:

Брови царь нахмуря,
говорил вчера:
«Повалила буря
памятник Петра!»
Тот перепугался:
«Я не знал! Ужель?»
Царь расхохотался:
«Первый, брат, апрель...»

Тетяна ТВЕРДОХЛІБ,
група ЖТ-62.

Правда о буфетчице из «Мандарина»

Мы уверены, что вы не знаете настоящего имени буфетчицы из «Мандарина». Неотчаивайтесь, даже вахтёрша затрудняется ответить на этот вопрос. И вот Лёлик и Болик, вооружившись отмычками, фонариками, лупой и вешалкой, решили провести своё журналистское расследование. Мы проникли в тайную лабораторию «Мандарина», которая находится прямо за углом (пожалуйста, не пытайтесь повторить это дома – за углом может оказаться стена!). Переодевшись в омара и брокколи, мы попали на склад овощей и морской продукции. Там-то и шабашила нужная нам цель. Нашему взору открылось гениальное по своему архитектурному ансамблю сооружение. И мы решили пофоткаться с Владом Сташевским. Закончив фотосессию и сдав последний зачёт, мы поехали отдохнуть на юга. Купаться в море нам мешали костюмы омара и брокколи, благодаря чему вспомнили про буфетчицу и решили ей позвонить. Узнав, как у неё дела, опять полезли купаться. После, гуляя по набережной, изобрели машину времени! Нам очень понравилась эта группа, но мы ели фисташки.

Вернувшись домой, сразу же отправились в университет. Здесь мы решили сходить в «Мандарин», где, изрядно набравшись... смелости, спросили у буфетчицы: "Как вас зовут?". И она строго указала пальцем на прикрепленный детской заколкой бэйджик. «КАТЯ», – гордо сверкало на её груди!

Во время экспедиции ни один водитель маршрутки 32 не пострадал, зато был изрядно избит нехилый Бенни Хилл.

Олексій ПРИЙМЕНКО, Самір ГРИЦЬКІВ,
група ЖТ-52.

■ ТЕСТЫ, КОНКУРСЫ, ШАРАДЫ

С ОДНИМ КРЫЛОМ ПО ВСТРЕЧНОЙ ПОЛОСЕ

Каких только задачек не выдумают Homo Intellectos, лишь бы позамысловатее да позаковыристее! Предлагаем знакомство с двумя конкурсами, особо любимыми той частью человечества, которая в свободное от отдыха время играет в «Что? Где? Когда?», «Брейн-ринг» и другие «ну очень умные» игры.

1. Бескрылка — это стихотворение «без крыла», т. е. без последней строчки, которая является каким-нибудь известным выражением. Например:

Достоевский книгу пишет.
Смотрит он усталым
взглядом.
Хочет отдохнуть, но слышит
Голос: ...

Что же может слышать великий писатель, Фёдор Михалыч? А ответ «шуриковский»: «Надо, Федя, надо!»

2. Антифраза. Берем любое крылатое высказывание, все слова заменяем на антонимы, согласовываем их между собой так, чтобы получилась относительно осмысленная фраза... антифраза. Например: 10, 9, 8, 7, 6, ушел волк домой. (1, 2, 3, 4, 5 вышел зайчик погулять).

Слышу, спускается быстро из ямы извозчик, несущий цистерну воды.

(Гляжу, поднимается медленно в гору лошадка, везущая хвороста воз).

Подсказка: ответы на бескрылки и антифразы будут одинаковые. Дерзайте!

I. А. Господь в эфире вел межу
И думал: «Так, готово.
А напоследок я скажу —
.....
Б. В конце будет дело.

II. А. Нет, не так все было.
Мрачен зев портала,
У ворот викарий, а за ним солдаты.
Вышла Эсмеральда, но попу все мало
.....
Б. Но после — самый стройный! Ты слышишь?
Самый стройный!

III. А. Летчик-наци вывез, плача,
В Антарктиду тело босса
.....
Б. Умный страус храбро достаёт мысли тощие из ямы.

IV. А. Избитый муж пришел домой,
Придерживая бинт у века.
Жена спросила: — Что с тобой?..
.....
Б. День. Переулок. Солнце. Казино.

V. А. Про Бильбо Фродо говорил:
«Превыше жизни долг он ставил.
Кольцо — соблазн! Но не забыл
.....
Б. Твоя тетя многих лживых нарушений!

VI. А. Ест Кука вождь при всем народе.
— Ведь ты любил его? — Ну да
.....
Б. Ненависть начинается и остается, но сидеть на диете никогда не желаю.

VII. А. Вслед Вергилию,
покинув мир земной,
Данте в ад с опаскою спускается.
Но — о ужас! — слышит голос за спиной:
.....
Б. Беспечно, окна растворяются!

VIII. А. Фродо — Сэму: «Уходи, ты не нужен,
Мне идти через поля, через горы»
Сэм ответил: «Одному будет хуже
.....
Б. Поодиночке грустно сидеть в замкнутости.

XI. А. В мертвый камень Медуза Горгона
Очень многих людей превратила,
И при этом твердила резонно:
.....
Б. Безобразие — это прекрасная слабость.

X. А. Все Шумахера качали
(он опять медаль оттяпал),
Но, увы, не удержали —
.....
Б. Подбросили Майкла под потолок.

Олена ЄМЕЛЬЯНЕНКО,
група Пр-34.

P.S. Відповіді на шаради знайдете в наступному числі «Резонансу».

Ті зі студентів, хто протягом 2-х годин із часу виходу газети відповість правильно на всі запитання, зможе претендувати на високу рейтингову оцінку, не складаючи модуля.

Істинно... правда

В университете на специальности «Правоведение» преподаватель спрашивает студента:

– Если вы хотите угостить кого-то апельсином, как вы это сделаете?

– Я скажу: пожалуйста, угощайтесь!, – ответил студент.

– Нет-нет! – закричал профессор. – Думайте как юрист!

– Хорошо, – ответил студент. – Я скажу: Настоящим я передаю вам все принадлежащие мне права, требования, преимущества и другие интересы на собственность, именуемую апельсин, совместно со всей его кожурой, мякотью, соком и семечками, с правом выжимать, разрезать, замораживать и иначе употреблять, используя для этого любого рода приспособления, как существующие в настоящее время, так и изобретенные позднее, или без использования упомянутых приспособлений, а также передавать ранее именованную собственность третьим лицам с кожурой, мякотью, соком и семечками или без оных...

■МАРТОВСКИЙ КАВЕЕН

А ТЕЖ ВРЕЖЕНЕЖ В ХАРЬКОВЕ...

... была ранняя весна, дождь и старт первого этапа Слобожанской лиги КВН. Всех троих видела собственными глазами команда «Tiке_Tiхо». И она же, в числе прочих первопроходцев сезона, участвовала в игре-открытии. Компания подобралась вполне солидная: две команды из Москвы (Юрфак МГУ и «Che-mical Brothers»), одна из Московской области («Нонсенс» г. Красноармейск), две местных («Пермская обитель» и «Гости города»), по одной из Донецка и Днепродзержинска («Гуава» и «Стальные перцы»).

Центральная Слобожанская Лига КВН АМиК представляет собой мероприятие малоразвлекательное, поскольку трудоемкое и скорее учебное, чем рейтинговое. Суть учебы — в постоянной работе над созданием нового материала (ежедневное домашнее задание) и не менее ежедневной его редактуре. А все для того, чтобы потом удачно выступить на игре Лиги, то есть сдать экзамен и перевестись на следующий год, или на следующий этап — у кого как получится.

«Tiке_Tiхо» в Харькове «учились» неполных 7 дней, за которые отредактировано-отсортировано все, что привезли с собой и что придумали уже на месте. Скомпонованное из избранного приветствие, как оказалось, — победное.

А вот над музыкальным номером сумчанам пришлось хорошенько подумать, и прежде всего — над жанром. Правила конкурса были довольно расплывчаты и разрешали и песни, и пляски, и даже инструментальку. А «Tiке_Tiхо» нашли выход в виде пантомимы (но с элементами танца — как же без танцев, если на сцене Чачик!). В преддверии Международного женского дня тема номера была выбрана соответствующая: «Что было бы, если бы 8 Марта женщины вели себя, как мужчины, а мужчины, как женщины». Получилось смешно, потому что правдиво, да и оценки судей порадовали — выигранная музыкалка.

На разминке блистали «Стальные перцы» и Юрфак МГУ, ну и «Tiке_Tiхо», конечно (однако в меньшей мере, судя по оценкам жюри). Впрочем, решающего влияния на исход игры этот конкурс не оказал, поскольку на манеже были все те же и разница баллов лишь немного поколебалась в пользу «Перцев».

Что ж, вероятно, сумчанам повезло, еще вероятнее, что везет сильнейшим. Но любые достижения очень быстро становятся историей, а четвертьфинал, который состоится уже в середине апреля, потребует новых сил и нового везения, чего «Tiке_Tiхо» и желаем!

Это не Я.

ВСЕ ДОРОГИ ВЕДУТ В ПОЛУФИНАЛ

По крайней мере, такой курс после второго тура взяли команды «КонЫкЫ» и «СНГ». Случилось это в актовом зале СумГУ, где и проходили игры на Кубок Ассоциации КВН Украины. И хотя принято считать, что КВНщикам, в отличие от футболистов, родные стены не помогают, победы все же были одержаны. А победы, они и в Сумах победы.

Первую «пулю» в лучших традициях белых шахмат начинали и выигрывали «КонЫкЫ». Они уже после приветствия оккупировали верхнюю строку турнирной таблицы, а потом подтвердили свои притязания находчивой разминкой и веселым импровизом. Все это время по пятам следовала команда из Бердянска «Азовский проспект», которая за «домашку» получила равное с сумчанами количество баллов. Еще понравились «Дети Короля» (Полтава), а вот «Это не мы» (Глухов) удивили слабой программой, опередив только белоцерковскую команду. Кстати, пользуясь случаем, «КонЫкЫ» взяли у них реванш за Кубок Губернатора.

Вторая игра была интересней, даже с некоторым намеком на интригу. Ее открывала «Сборная Нашего Города» — на правах хозяев, а среди приезжих ближе всех к понятию «соперник» были самые симпатичные, с женской точки зрения, квнщики из «Однажды вечером» (Киев) и «Гости города» (Харьков). (Последних можно охарактеризовать одним предложением: гениальная команда с уникальной привычкой проигрывать сумским визави — будь-то «КонЫкЫ» или «Tiке_Tiхо» или, как в этой игре, «СНГ»). Также особого внимания заслуживают «Льготники» (Сумы), которые играли по принципу «если мне ничего не надо, тебе не в чем мне отказать» — не сильно выступили и не сильно огорчились последнему месту.

А первое место по итогам игры досталось «Сборной», и, таким образом, две сумские команды в мае продолжат борьбу за Кубок — «КонЫкЫ» в Ровно, а «СНГ» — в Кривом Роге.

Это не Я.

На фото: «КонЫкЫ»

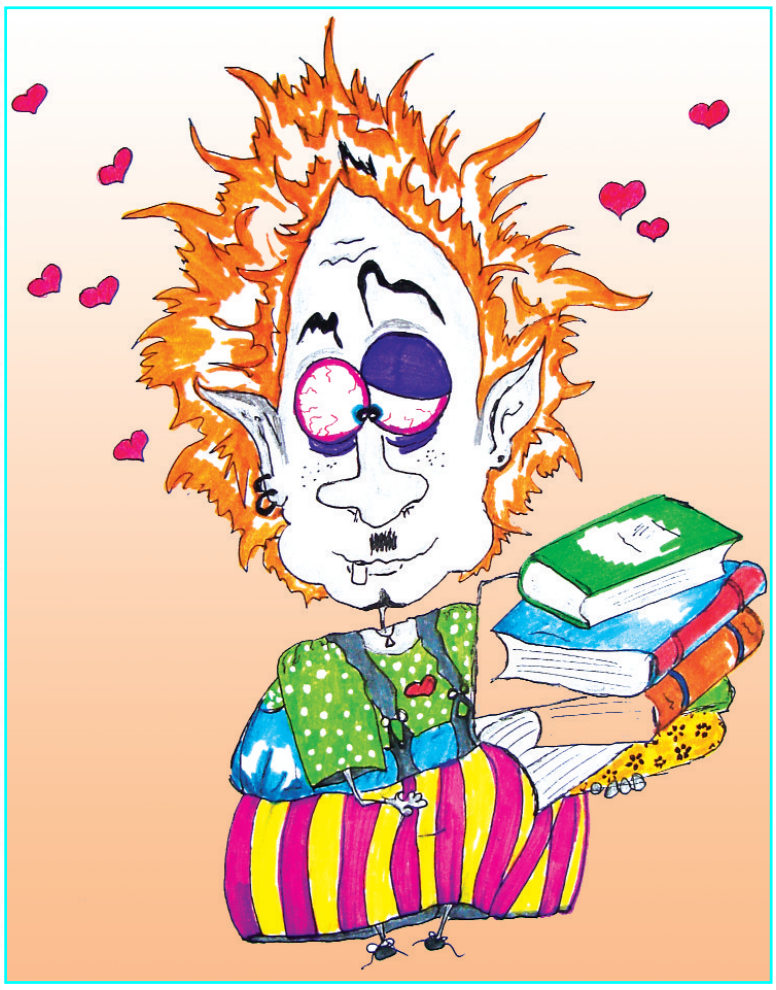

Першоквітнево дивилася на університетівців і зображала фарбами студентка першого курсу гуманітарного факультету (спеціальність «Журналістика») **Ірина ІВАЩЕНКО**

ПОМІЗКУЙ

Напівжартома, напівсерйозно пропонують в Каліфорнійському університеті тест «Геній чи ідіот?». Кілька запитань вашій увазі.

1. Професор лягає спати о 8 годині вечора, а будильник заводить на 9 годину ранку. Скільки буде спати професор?

а) 1 годину б) 13 годин в) 12 годин.

2. Ви – пілот літака, що летить з Гавани в Москву з двома пересадками в Алжирі. Скільки років пілоту?

а) 30 років; б) 40 років; в) стільки, скільки вам.

3. Один потяг їде з Києва в Донецьк, а другий із Донецька в Київ. Вийшли вони одночасно, але швидкість першого втричі більша швидкості другого. Який потяг буде далі від Києва в момент зустрічі?

а) який іде з Києва в Донецьк; б) який іде з Донецька в Київ; в) однаково.

4. Батько з сином потрапили в катастрофу. Батько помер в госпіталі. До сина в палату заходить хірург і каже, показуючи на нього: «Це мій син». Чи можуть ці слова бути правдою?

а) Так б) Ні.

5. Археологи знайшли монету, що датується 35 роком до нашої ери. Чи можливо це?

а) Так б) Ні.

6. Палицю потрібно розпиляти на 12 частин. Скільки знадобиться розпилів?

а) 11 б) 12 в) 13.

7. На руках – 10 пальців. Скільки пальців на 10 руках?

а) 100; б) 50; в) 10.

8. Лікар прописав хворому 3 уколи через кожні півгодини. Скільки знадобиться часу, щоб зробити всі уколи?

а) 1 година б) півтори години в) 2 години.

9. Скільки цифр 9 в ряді чисел від 1 до 100?

а) 11; б) 10; в) 20.

10. Горіло 7 свічок. Три потасло. Скільки залишилось?

а) 4 б) 3 в) 7.

11. Цеглина важить 1 кг плюс ще півцеглини. Скільки важить цеглина?

а) 1кг; б) 1,5кг; в) 2кг.

P.S. Правильні відповіді – на сторінках наступного числа «Резонансу».

ІСТИННО... ПРАВДА

*

Ректор университета внимательно просмотрел смету, которую ему принес декан физического факультета и, вздохнув, сказал:

— Почему это физики всегда требуют такое дорогое оборудование? Вот, например, математики просят деньги лишь на бумагу, карандаши и ластики.

И, подумав, добавил: — А философы, те еще лучше. Им даже ластики не нужны.

*

Один слишком навязчивый аспирант довёл своего руководителя до того, что он сказал ему: — Идите и разработайте многоугольник с 655537 сторонами.

Аспирант удалился, чтобы вернуться через 20 лет с готовым построением.

*

Студент: — Профессор, какой величины должен быть курсовик?

Профессор: — Как платье женщины: достаточно длинным, чтобы прикрывать предмет, и в тоже время довольно коротким, чтобы привлечь внимание...

*

— Джон, — обратился на экзамене профессор географии к студенту из Оклахомы, — расскажите, чем характерны засухи в вашем штате?

— Когда наши реки пересыхают, то, то, то... косяк рыбы, идущий вверх по течению, поднимает столб пыли.

*

Объявление в институтской столовой: «Товарищи студенты, не бросайте котлеты и сосиски на пол, три собаки уже сдохли».

ЖІНОЧЕ ОБЛИЧЧЯ КАРАТЕ

Останнім часом сумські каратисти досягають вагомих успіхів на міжнародній арені. Серед них є не лише студенти, а й студентки СумДУ. Отже, феміністичні тенденції тривають. Серед жіноцтва поширюється мода не лише на чоловічий одяг, а й на карате. Однією із засновниць «політехівського» жіночого карате є студентка економфаку Катерина ЛОЗОВА.

– Катю, чому саме цей вид спорту?

– Перший раз до спортивного залу потрапила у сім років завдяки батьку – тренеру з карате, чинному шеф-інструктору «ІКА Госоку Рю-Україна». Мріяла займатися бальними танцями, але тато сказав: «Поки не навчишся захищати себе, ніяких танців не буде».

– А чому не спортивне орієнтування, тренером з якого є твоя мама?

– Спробувала, але повернулася до карате, де в мене з'явилися друзі, дуже сподобався колектив, та й сам вид спорту припав до душі. Захопила його незвичність. Воно підготувало мене до повноліття так, що я змогла сама обрати правильний шлях, відчувати себе впевнено як в ситуації, де потрібна сила, так і в ситуаціях, де потрібна голова. Вважаю, це більш головним, ніж успіхи у змаганнях.

– Але ж попри це маєш постійні досягнення на змаганнях різних рівнів...

– Змагання дають можливість перевірити правильність ходу підготовки. Я не тренуюся за принципом «від змагання до змагання», спеціально не готуюсь до конкретних стартів. Однак представляю Суми й Україну на міжнародній арені ще з семи років. Уперше виступала в Києві й посіла четверте місце серед молодших дітей. У 2000-му стала четвертою серед дівчат на Кубку світу в Луцьку. 2003 рік виявився надзвичайно плідним. Уперше представляла Україну в категорії жінки на Чемпіонаті Європи, який проходив у сонячній Італії, і знову четверте місце в абсолютній категорії (вага не береться до уваги). Цього ж року я стала переможцем Кубку світу серед юніорок, що проходив у Сербії, а наступного – брала участь у Європейському чемпіонаті по ІКА Госоку Рю карате – Кубок «SOKE KUBOTA CUP», який проходив у Сумах, і здобула 3 золоті та срібну медаль. Тоді ж склала іспит президенту Міжнародної Асоціації Карате Такаюкі Кубота на 1-й Дан, стала майстром спорту з карате. У 2006-му склала іспит на 2-й Дан і стала чемпіонкою Польщі, а нещодавно увійшла до шестірки найкращих спортсменів серед дорослих на відкритому чемпіонаті міста Суми.

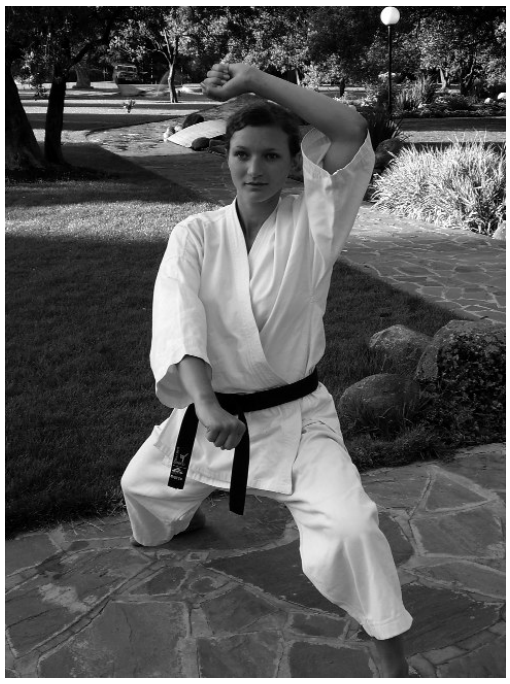

– Які плани на майбутнє?

– Мрію потрапити на олімпіаду... Втім, для цього треба перейти в олімпійський вид спорту. Пропозиції вже надходили, але я поки що не поспішаю. Зараз готуюся захищати честь СумДУ на Всеукраїнській універсіаді в кінці березня та представляти Україну на чемпіонаті світу в Аргентині в серпні. Маю 10 тренувань на тиждень. Крім того, допомагатиму татові як відповідальний секретар штаб-квартири українського представництва Міжнародної Асоціації карате «ІКА Госоку Рю-Україна» з міжнародних питань, бо я не лише каратистка, а й майбутній економіст.

Інна БИТЮК,
група ЖТ-52.
НА ФОТО: Катерина Лозова під час тренування.

НАШ ЧЕМПІОН СВІТУ

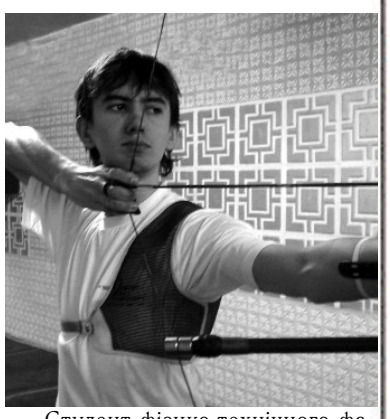

Студент фізико-технічного факультету Олександр Малушин (група СУ–61) посів І місце на чемпіонаті світу серед юніорів у складі збірної України по стрільбі з лука. Змагання відбувалися 10–17 березня у місті Ізмір, Туреччина. За збірну України виступали три спортсмени: наш Олександр, студент СумДПУ ім. Макаренка та спортсмен зі Львова. Хлопці встановили новий світовий рекорд у своїй віковій категорії. За словами керівника спортклубу Юрія Токарева, така подія в історії Сумської області вперше: двоє сумчан у національній збірній – і одразу ж перемога.

Редакція газети «Резонанс» щиро вітає тепер уже чемпіона світу Олександра з перемогою та бажає успіхів у досягненні найкращих результатів, нових перемог та рекордів!

Михайло ТОЩЕВ,
група ЖТ-62.

ЕКОНОМІСТИ ВМІЮТЬ НЕ ЛИШЕ ЕКОНОМИТИ

Урочисто завершилася університетська спартакіада «Здоров'я» серед викладачів та співробітників СумДУ. Члени журі на чолі з головою профспілкової організації університету ДУ В. О. Боровик оголосили підсумкові результати й нагородили переможців кубками та цінними призами. Звичайно ж, ніякою «цифір'ю» не передати напруги тієї атмосфери, в якій відбувалися всі змагання спартакіади, не виміряти, скільки здоров'я додала вона її учасникам, від скількох «ангін та грипів» захистила. Та все ж нікуди від неї, «цифірі», не дітися, бо нічого кращого для передачі результатів змагань людство поки що не вигадало.

Отже. Найбільше перемог у спорсменів гуманітарного факультету – 3 (баскетбол, плавання, настільний теніс), але першим місцем довелося поступитися представникам економічного: перемог у них 2 (волейбол, шахи), зате 3 «срібних» місця (бадмінтон), настільний теніс, баскетбол). На третьому – спортсмени механіко-математичного факультету: 2 «срібних» місця (плавання, шахи) й 3 «бронзових» (баскетбол, настільний теніс). У спортсменів інженерного 1 перемога (бадмінтон) і 1 друге місце (волейбол), а у фізтехівців – 3 третіх (шахи, бадмінтон, плавання).

На завершення ще раз нагадаємо, що результати в цифровому вигляді не передають, наскільки цікавими, напруженими, драматичними були спартакіадні змагання. Хочете переконатися? Наступного року приходьте або ж брати участь, або ж уболівати. Не пожалкуєте!

Михайло ТОЩЕВ,
Анатолій КРАВЧЕНКО
група ЖТ-62.
НА ФОТО: походи за «Здоров'ям».

ЦІНА ПЕРЕМОГИ

Знову порадував своїх прихильників «Універ–Автомар». В останніх домашніх поєдинках підопічні С. Пєсоцкого взяли чотири очки з шести можливих у зустрічах з досить непростими суперниками. У матчі зі львівським ТВД глядачі стали свідками цікавої та драматичної боротьби, великої кількості гольових моментів, на жаль, майже не реалізованих. Головні події відбулися ще в першому таймі, на початку якого рахунок зі штрафного відкрив Є. Петраков, а за дві хвилини до закінчення тайму гості відновили паритет. У другому таймі обидві команди могли забити ще (в нашій команді – Шелест, Колесник, Гончаров), але відмінно зіграли голкіпери. За словами головного тренера С.Пєсоцкого, він задоволений підсумковим результатом, адже команда після значної перерви, викликаної її участю в чемпіонаті України серед вишів, починає знаходити свою гру, відновлювати втрачені кондиції.

У наступному поєдинку суперником наших хлопців була команда зі столиці, амбіційний «Київ–Уніспорт». Матч видався багатим не лише на гольові моменти, а й на відверті грубощі та провокації з боку як однієї, так і іншої команди. Як підсумок – велика кількість жовтих карток та десятиметровий, призначений у ворота гостей і вдало реалізований А. Гончаровим. До нього наша команда вела з рахунком 2:1. Фінальну ж крапку в поєдинку поставила команда гостей за 40 секунд до кінця зустрічі, забивши другий. Отже, 3:2 й чергові 3 очки в командному доробку. В останньому ж турі наші перемогли в Луганську господарів – 1:2.

Анатолій КРАВЧЕНКО,
група ЖТ-62.
НА ФОТО: «Універ-Автомар».

ЗАКОН Є, АЛЕ НЕ ДІЄ

Останні роки в Україні дуже активно обговорюється питання щодо заборони паління в громадських місцях. Незважаючи на те, що в державі вже другий рік існує закон про зменшення вживання тютюнових виробів, його не дотримується майже ніхто. Місто Суми може стати одним з перших обласних центрів, де такі норми набудуть практичного застосування.

22 березня у Сумському прес-клубі реформ презентовано коаліцію «За вільну від тютюнового диму Сумщину», до якої ввійшли 7 громадських організацій. Свою програму представили їхні керівники: Олександр Калмиков («Сумська ініціатива»), Сергій Гавриленко («Твоя перемога») та Олександр Авраменко («Світло»). Основною метою проекту є не заборона тютюнопаління, а захист права людини дихати чистим повітрям.

Дуже часто пасивне куріння стає причиною багатьох хвороб, інвалідності, може навіть призвести до смерті. Тільки у Сумах від наслідків паління помирає більше 625 людей на рік.

За результатами соцопитувань, в Україні палить 41% населення (67% чоловіків та 20% жінок). Незважаючи на це, 96% опитаних громадян погоджуються з тим, що необхідно захищати права некурців.

Для введення в дію закону про зменшення вживання тютюнових виробів у Сумах необхідно в міській раді ухвалити відповідне рішення, вказавши чітке визначення громадських

місць, де куріння заборонено. Якщо це станеться, то за паління в під'їздах, на стадіонах, зупинках, пляжах, у кафе і т. д. курець змушений буде заплатити штраф від 17 до 85 гривень.

Цікаво, а як щодо нашого університету? Можливо, у майбутньому тут створять спеціальні приміщення для паління й тоді спроби курити в туалеті обходитимуться в чималу суму? Та все це — лише прогнози. На сьогодні громадські організації тільки намагаються реалізувати такий проект, що відокремить споживачів нікотину від прибічників здорового способу життя.

Михайло ТОЩЕВ, *група ЖТ–62.*

«ЗРИТИ В КОРІНЬ»

Слово «проблема» багатозначне, але в будь-якому тлумаченні сприймається небайдуже. Хоч про особисті проблеми йдеться, хоч про суспільні. Тож є певна закономірність, що неабияку зацікавленість не тільки в стінах СумДУ викликає робота Проблемної лабораторії «Центр соціально-гуманітарних аспектів регіональних досліджень», яка працює при кафедрі політології, соціології та психології. У попередньому числі «Резонансу» йшлося про зроблений центром аналіз стану студентського самоврядування («Шукаємо кмітливих»). А чим займається сьогодні лабораторія?

Як повідомила завідувач кафедри політології, соціології та психології Н.Д.Світайло, її колектив зосереджує зусилля на вивченні проблем, які є сьогодні актуальними для регіону, для міста, для нашого університету. Серед основних напрямів роботи — вивчення ситуації в молодіжному середовищі, зокрема професійних орієнтацій молоді, тенденції розвитку соціально-демографічних процесів у регіоні. Лабораторія запрошує до співпраці студентів та викладачів, які цікавляться гуманітарними проблемами, соціологічними дослідженнями. З питаннями та пропозиціями можна звертатись на кафедру політології, соціології та психології в ауд. Г- 710 або ж безпосередньо в лабораторію — ауд. Г-1408 (А. М. Костенко).

«Резонанс»: ми не одні!

Після кількох годин подорожі по Інтернету вдалося визначити, що найбільше газет з такою назвою знаходиться в Росії.

У містах Юрга, Ростов-на-Дону, Саратов – це, переважно, суспільно-політичні видання і, судячи з їх тиражу, досить популярні. Привернув увагу шрифт назви газети в Саратові «реЗОНАнс». Одразу зрозуміло, для кого і про що ця газета, проте для детального роз'яснення нижче зазначено: «газета Управления исполнения наказаний».

Московський столичний «Резонанс» віддає перевагу розповсюдженню сенсаційних новин усіх сфер життя. Всеросійський журнал з такою ж назвою відповідає суто економічній тематиці й досліджує процеси ринкової діяльності.

Та все ж найбільшу популярність має грузинський «Резонанс» (м.Тбілісі). Газета активно відстоює права журналістів і виступає за свободу слова в країні. Як наслідок – видання постійно знаходиться під тиском влади, а підтримують його читачі та європейські правові організації.

Щодо преси далекого зарубіжжя, то пошукова система показала тільки два журнали: «Resonance»– видання Індійської академії наук та міжнародний науковий довідник «Journal of Magnetic Resonance»

На сьогодні, зареєстрованих латинськими літерами та кирилицею, видань із назвою «Резонанс» близько 15 у світі. Їх кількість поступово збільшується, але «Резонанс»СумДУ єдиний з такою назвою серед студентських газет світу.

Михайло ТОЩЕВ, *група ЖТ–62.*

СТАВКА БОЛЬШЕ ЧЕМ ЖИЗНЬ?

Что-то не так в нашем королевстве! Счастливых человеческих лиц вокруг все меньше, а вот игровых автоматов…Может, их неспособность чувствовать, сопереживать, думать с любовью о ближних своих заразна? Может, терминаторство не менее опасно для человека, чем смертельные вирусные и прочие инфекции?

Мы с детства привыкаем считать, что игра – это всегда что-то интересное, увлекательное, поучительное. Конечно, без азарта и в «прятках» да «классиках» не обходится, проигрывать никто не любит, но даже обиды в тех играх если и случаются, то долго не помнятся. Что же ожидает нас в мире взрослых? Игры «в подкидного», «козла», «городки» и прочие популярные у наших прадедушек и прабабушек развлечения потерпели сокрушительное поражение. А их место заняли «однорукие бандиты», разного рода «рулетки», ставшие благодаря компьютеризации доступными не только «денежным мешкам», но и множеству простых смертных, до которых с большим трудом и опозданием доходит, что в мире игровых автоматов, как и в мире казино, нет пощады тем, кто «подсел» на такой вид наркотика.

А пришел к нам игровой бизнес из Лас-Вегаса, американского штата Невада. Первое казино в Украине открылось в 1991, став наряду с макдональдсами символом новой демократии и привлекая только вышедших тогда из «тени» подпольных рокфеллеров и корейкиных отечественного производства.

Сегодня в мире азарта вращается огромное количество денег, вытянутое «под сенью закона» из бесчисленных карманов тех, кто верит в существование халявного сыра без мышеловки. Правда, закон гласит, что игровые автоматы должны находиться не менее 500 метров от детских садов, научных и культурных сооружений, медицинских учреждений, но ведь издавна известно, что «закон, как дышло – куда повернут, туда и вышло». Вот и поворачивают. Разными способами и методами. Владельцам кафе, баров, магазинов очень выгодно сдавать помещение в аренду для игровых залов, а чиновникам закрывать глаза на возникающие при этом нарушения. Вот и получилось огромное количество зависимых игроков и среди взрослых, и среди подростков.

Яркие вывески с манящими лозунгами «выигрыш ждет вас!», «испытайте фортуну!», «заходите и выигрывайте!» и т.п. воздействуют на подсознание человека, начинающего верить в возможность «чуда», что повезет именно ему...

Интересно то, что игровые залы или магазины, установившие у себя игровые автоматы, имеют официальную лицензию... Спорткомитета! Вам не кажется это странным? Лично я никак не могу сопоставить игровой автомат с каким-нибудь видом спорта, где вообще запрещен какой бы то ни было допинг, то есть наркотик. Ведь втягивая различными манипуляциями человека в азартную, заведомо проигрышную игру, добиваются изменения его сознания, то есть того же результата, что и наркотики. Многие знают, что автоматы вредят людям, разрушая их здоровье, психику, душевное и финансовое благополучие, но сопротивляться не могут. Игра вызывает болезненный азарт, а затем и распад личности, на котором наживаются хозяева бесчеловечного бизнеса.

Часто случается так, что, испытав судьбу один раз, потом не могут остановиться – теряют приличные суммы денег, работу, семью, квартиру, а выпутаться из долговой западни все не удается. Таким людям необходима помощь психолога, а то и психиатра. Некоторые, став жертвами собственного азарта и чужого коварства, превращаются в бомжей, некоторые вообще уходят из жизни...

Как это ни печально, а избавиться от такого рода зависимости, очень и очень трудно, а иногда и невозможно. Так что остаётся надеяться лишь на собственное благоразумие и не испытывать судьбу. Ну а если колесо Фортуны все же начало затягивать, то стоит вовремя вспомнить украинскую народную мудрость: «Не за те батько бив сина, що програв, а за те, що відігратися намагався».

Алина ПЛАХОТНА,
группа ЖТ-62.
Малюнки Ірини ІВАЩЕНКО,
группа ЖТ-62.

ПІДПЛИГНУЛИ ДО ЗІРОК...

Весна вступає у свої володіння. Березневе повітря так і кличе на вулицю, сонечко лоскоче душу, додає гарного настрою. І так важко всидіти на парах, і ніщо б не втримало хлопців та дівчат у стінах університету суботнього дня, аби не молодіжний фестиваль «Стрибок до зірок», що зібрав до одного «кошика» таланти з усіх сумських вищих навчальних закладів...

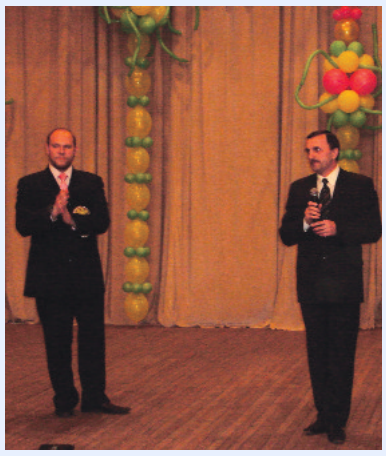

Шалена публіка в передчутті чогось неймовірного тамувала подих. Ось-ось «наші таланти» з'являться на сцені. Долоні вже готові для гарячих аплодисментів. Хлопці з Аграрного – у першому ряду (мабуть, щоб не перенапружити голосові зв'язки), але на появу ведучого програми у вишуканому чорному костюмі швидше зреагували погляди дівчат... Заступник міського голови С. Я. Пак побажав мистецьких успіхів конкурсантам і настала довгоочікувана мить – перша номінація: естрадний танець. Спочатку гості з педагогічного університету ім. А. С. Макаренка «штурмували сцену» своїм танго, а потім наші «політехівці» на диво синхронними рухами спокушали зал приєднатися до їх «завзятого товариства», але ні – кожен мав свою «роль». «Завдання глядача – аплодувати й насолоджуватися феєричним шоу», – ця думка щоразу приходила в голови, як тільки тіла намагалися «підтанцювати» прямо в кріслах...

Говорять, що час мандрівних співців, тобто бардів, давно минув. Мабуть, дехто ще й не вилазив з печери, якщо не чув і не бачив митців-студентів, які щоразу беруться за перо в пошуках нової рими, коли викладач пояснює «важку математику», а серце прагне кохання, пригод... Саме барди й виступили у другій номінації – авторська пісня. Навіть назви їх багато чого варті: «Облака – вечная сцена», «На роздорожье»... Ну а пісня О. Алексєєва «Студент» (аграрний університет) завела зал так, що шалені вболівальники, забувши про все, злітали з місць, мов метелики.

Студенти й без жартів? Так не буває! ...Петросян, Новикова відпочивають, а фраза майбутніх учителів «от сессии до сессии студенты живут в казармах» пройняла зал, як-то кажуть, до глибини гуртожитівських душ. «КоНиКи» (СумДУ) зі своїм червоним полотном, із якого врешті-решт зробили серце, викликали справжній фурор. Команда університету «Україна» «Даже не думай» продемонструвала небайдужість до політики, запросивши на сцену її лідерів, – Ющенка, Януковича, Тимошенко...

Посміялися й досить. Наступний крок серйозний – «Народний танець». Ірландські, західні танці – просто сиди і вивчай мистецтво далеких країн. Не обійшлося без рідного, українського. Танцювальний колектив СНАУ «Весна» своїм гопаком переніс присутніх у далекі козацькі часи. Недарма історію вивчали...

Наступними мали з'явитися на фестивалі Ромео і Джульєтта. Та в них, мабуть, є важливіші справи в іншій епосі, тому в номінації «Театральна постановка» брали участь сумські студенти, які виявилися неабиякими шанувальниками української драматургії. Зокрема, «За двома зайцями» М. Старицького і «Лісової пісні» Лесі Українки. А «Наталка і Петро», яку розіграли дві дівчинки з університету «Україна», так і змушувала руки аплодувати, а серця стискатися.

«Естрадна пісня» – передостання зупинка цього фестивалю. Учасники продемонстрували знання сучасної пісні, навіть англійською мовою.

Ведучий оголошує останній щабель – «Оригінальний жанр». Оплески майже не припиняються. Після фразочки «Давай, ми кращі. Очманіти!» складається таке враження, що все тільки починається. Виступаючі демонструють якусь неперевершену фантазію. Українська академія банківської справи з номером боді-арт «Гладіатор» – якесь із семи див світу. Розмальовані тіла дівчат, вишукані композиції – словами не передати. Публіка сиділа з відкритими ротами.

Поки в тяжкій задумі журі намагалося звести докупи свої враження, гостей та місцевих звеселяли дефіле красунь модельної студії «Тетяна», школи «Золота рибка» й чарівних маленьких фей із дитячого садка «Радість».

Швидко пролетів час. Чотири години – як одна хвилинка. Для підбиття підсумків до слова запросили голову журі Олену Стадник та голову студентського профкому СумДУ Анну Яковлєву, яка попередила: «Нет ни победивших, ни проигравших». Але ж фестиваль є фестиваль, переможець неминучий, тож став ним – Сумський державний університет!

Наталка БУРЛАКУ,
група ЖТ-52.

НА ФОТО:
Миттєвості студентських «Стрибків до зірок».

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського державного університету
«REZONANCE»
Sumy State University Press

Реєстраційне свідоцтво СМ №020
Перший номер газети вийшов у світ 29.10.1991.

Обсяг – 2 друковані аркуші, приведені до 8 полос формату А-3.

Адреса редакції: м.Суми, вул.Римського-Корсакова, 2, корпус «Г», кімнати: 1108, 1110. Телефон 33-02-25

Шеф-редактор *Олена Ткаченко*
Редактор *Василь Чубур*
Відповідальний секретар *Володимир Садівничий*

Автори фото:
Світлана Положій, Наталка Бурлаку.

Редакція не завжди поділяє думки авторів і залишає за собою право скорочувати й редагувати матеріали ***Наклад – 1000 примірників.*** ***Замовлення №***

Гуманітарний факультет відзначив свій традиційний День. Пройшов він оригінально й весело як для студентів, так і для викладачів: з вітаннями, бантами, інтерв'юваннями, концертом, смішками.

На селекторній нараді, яку проводив міністр МОН України С. Ніколаєнко, прозвучало, що в 2007 році будуть об'єднані державні іспити на звання «бакалавра» та вступні іспити на «спеціаліста» та «магістра». Дипломні роботи рівня «бакалавр» ураховуватимуться як додатковий показник при рівності балів, отриманих на держіспиті. Інформацію не вважати першоквітневим жартом.

*Квітень 2007 р. * Розповсюджується безкоштовно* *№ 7-8 (247-248)*

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА СУМСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

НОВИННИМ РЯДКОМ

Розпочалися Всеукраїнські студентські предметні олімпіади. Разом зі всіма вищими навчальними закладами України в похід за славою вирушив і СумДУ. Наші студенти взяли участь у трьох олімпіадах – з нарисної геометрії, геометрії моделювання на ПО, електроніки, – які проводилися відповідно в Донецьку, Горлівці та Харкові. Вже маємо одного призера: ним став студент групи ФЄ–31 Микола Проданов (керівник доцент І. А. Кулик), який посів ІІ місце в олімпіаді з електроніки.

Група представників СумДУ днями відвідала Курський державний технічний університет. Як повідомив проректор з наукової роботи А. М. Чорноус, під час цієї поїздки підписано протокол погодження питань, спрямованих на транскордонну співпрацю. Зокрема прийнято рішення про спільну участь у виконанні 5 проектів транскордонного співробітництва в рамках Єврорегіону «Ярославна».

Волонтери корпусу "Миру" США спільно з благодійною організацією "Вибір" провели в Сумському державному університеті невеличку акцію з метою поінформувати молодь про загрозу зараження ВІЛ. На території навчального закладу розмістили "інформаційні намети", де студенти могли отримати червону стрічку в знак толерантного ставлення до ВІЛ-позитивних людей та небайдужості до проблеми ВІЛ/СНІД. Волонтери також роздавали цікаві ілюстративні матеріали, де вміщена більш детальна інформація про захворювання та контакти організацій, куди в разі виявлення ВІЛ-інфекції або просто обстеження можна звернутися за допомогою.

За домовленістю зі студентським ректоратом розпочинається чергування студентів, які слідкуватимуть за дотриманням порядку в навчальних корпусах СумДУ. Відбуватиметься воно у дві зміни з 8.00 до 18.00. Першими розпочинають чергування представники механіко-математичного факультету. Чергових можна впізнати за бейджиками, іншими елементами екіпірування. Їхній обов'язок – виявити порушника й повідомити охорону.

ПІДПЛИГНУЛИ ДО ЗІРОК...

У Сумському державному університеті пройшов перший молодіжний фестиваль «Стрибок до зірок», що зібрав таланти з усіх вищих навчальних закладів обласного центру… Перемогли студенти СумДУ! Саме їх ви бачите на фото. А в номінаціях титули здобували: «Народний танець» – СНАУ, «Театральна постановка» й «Авторська пісня» – університет «Україна», «Естрадний танець» – педуніверситет, «СТЕМ» – СумДУ, «Естрадна пісня» – СНАУ, «Оригінальний жанр» – Українська академія банківської справи, диплом за участь – юрфак ХНУВС.

Матеріал про це дійство читайте на сторінці 8 «Резонансу».